

Bujorel Florea

Infracțiuni contra drepturilor de creație intelectuală

Autorul, Bujorel Florea, este conferențiar universitar doctor la Facultatea de Științe Juridice Politice și Administrative București a Universității „Spiru Haret”.

Bujorel Florea

Infracțiuni contra drepturilor
de creație intelectuală

Universul Juridic

București

-2015-

Editat de **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Copyright © 2015, **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin

S.C. Universul Juridic S.R.L.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul scris al **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

**NICIUN EXEMPLAR DIN PREZENTUL TIRAJ NU VA FI
COMERCIALIZAT DECÂT ÎNSOTIT DE SEMNĂTURA ȘI
ȘTAMPILA EDITORULUI, APLICATE PE INTERIORUL
ULTIMEI COPERTE.**

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
FLOREA, BUJOREL**

**Infraacțiuni contra drepturilor de creație intelectuală /
Bujorel Florea. - București : Universul Juridic, 2015
ISBN 978-606-673-750-0**

343.23:347.77(498)

REDACȚIE: tel./fax: **021.314.93.13**
tel.: **0732.320.666**
e-mail: **redactie@universuljuridic.ro**

DEPARTAMENTUL telefon: **021.314.93.15**
DISTRIBUȚIE: tel./fax: **021.314.93.16**
e-mail: **distributie@universuljuridic.ro**

www.universuljuridic.ro

Cuvânt înainte

Lucrarea *Infrațiuni contra drepturilor de creație intelectuală*, elaborată de prestigiosul autor de carte juridică BUJOREL FLOREA, se alătură operelor apte să poarte amprenta creativității și originalității.

Autorul analizează, de o manieră critică, modificările legislative aduse reglementărilor referitoare la infracțiunile contra drepturilor de proprietate intelectuală prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

Lucrarea, de certă actualitate, scoate în evidență unele lacune și inadvertențe legislative în raport cu exigențele normelor de tehnică legislativă pentru adoptarea actelor normative, mai ales, cu cele referitoare la claritate în concepere, coerență în exprimare și precizie în redactare.

Examinarea infracțiunilor din zona creației intelectuale este conectată la normele juridice din cuprinsul legilor speciale aflate în conivență, pentru a conferi claritate și rigoare ideilor și termenilor, fără de care nu se poate progresa în studiul dreptului.

Autorul nu ezită să examineze conținutul constitutiv al infracțiunilor și din perspectiva instituțiilor juridice tangente cuprinse în partea generală a actualului Cod penal.

Cercetarea întreprinsă de autor se remarcă, mai ales, prin exegeza textelor juridice incriminatoire și prin studiul caracterizat de comprehensiune.

Chiar dacă structurarea temei respectă o anume grilă de abordare a problematicii, reclamată de specificul infracțiunilor tratate, exprimarea juridică reușește să depășească șabloanele lingvistice tot mai mult utilizate în literatura de specialitate, fără să abandoneze stilul și argumentația științifică.

Remarcăm că analiza modificărilor aduse reglementărilor privind infracțiunile investigate dezvăluie lacunelor și inadvertențelor normative, examinarea critică și confruntările juridice de opinii sub diferite aspecte, analiza riguroasă a conținutului constitutiv al infracțiunilor din spațiul avut în vedere și nu, în ultimul rând, importanțele și pertinentele propuneri *de lege ferenda* imprimă lucrării profunzime și originalitate.

Lucrarea pune pe tapet teze și idei doctrinare cristalizate în domeniu, pe care le scoate în relief sau le completează ori, dimpotrivă, le contrazice cu argumente științifice, păstrând o justă măsură în aprecierea părerilor juridice analizate.

Autorul fundamentează numeroase puncte de vedere în diverse problemele controversate, propunând, într-un diapazon științific solid, schițe de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale în materie. De remarcat este și faptul că opiniile autorului au darul de a determina dezbateri menite să elimine ambiguitățile în interpretarea și, îndeosebi, în aplicarea normelor legale examinate. Este firesc ca un asemenea studiu, care sondează un tărâm juridic atât de special și de complex, să îndemne la reflecții, să nască și unele observații sau puncte de vedere contrarii, mai ales că, în ultima vreme, domeniul apărării creației intelectuale a suscitât tot mai mult interes din partea specialiștilor juriști, teoreticieni și/sau practicieni.

Interesantă este și ideea autorului, potrivit căreia incriminările din zona creației intelectuale trebuie să se calibreze pe teza simplificării normelor penale respective. O asemenea perspectivă ar deschide calea către o interpretare unitară și, ca atare, cu efecte scontate pentru normele respective. S-ar contura, astfel, la orizontul aplicării normelor juridice, un univers logico-juridic cu totul nou, ale cărui consecințe pot fi favorabile titularilor drepturilor ce decurg din creația lor intelectuală și societății.

Lucrarea realizată de autor este utilă și necesară, deopotrivă, cadrelor didactice și studenților de la facultățile de drept, indiferent de nivelul studiilor universitare (licență, masterat sau doctorat), practicienilor dreptului (magistrați, avocați, consilieri juridici sau de proprietate intelectuală, mediatori etc.), titularilor drepturilor de creație intelectuală, organismelor de gestiune colectivă și celor de radiodifuziune etc., pornind de la postulatul că o bună cunoaștere a dispozițiilor legale este o condiție esențială și prealabilă pentru corecta lor aplicare și, implicit, pentru realizarea scopului pentru care au fost adoptate.

În palierul de referință, lucrarea oferă un stoc de idei pe baza cărora se constituie într-un îndemn adresat specialiștilor de a-și polariza atenția asupra domeniului pentru a identifica și alte nuanțe juridice de natură a completa tabloul răspunderii penale în materia drepturilor de creație intelectuală.

Nu încapă îndoială că autorul a depus eforturi considerabile de selectare a tezelor juridice care servesc cunoașterii științifice, că a abordat problemele apărării prin mijloace penale a drepturilor născute din creația intelectuală. Din acest punct de vedere, lucrarea se înscrie printre contribuțiile valoroase la adâncirea cunoașterii în domeniul științelor juridice.

Prof. univ. dr. Teodor Bodoașcă

Capitolul I

Precizări privind incriminarea infracțiunilor contra drepturilor de creație intelectuală

Secțiunea 1

Necesitatea incriminării în legi speciale a infracțiunilor contra proprietății intelectuale

Odată cu punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, prin Legea nr. 187/2012¹, legiuitorul, a modificat, completat și abrogat, printre altele, și o serie de infracțiuni cuprinse în legile care reglementează protecția juridică a creațiilor intelectuale. Modificările operate asupra infracțiunilor din legile speciale au fost dictate, în mod firesc, de nevoia de punere de acord a normelor penale speciale cu noile exigențe, principii și noua gândire juridică ce și-a pus amprenta asupra noii legi penale. Cu toate că în elaborarea noului Cod penal, concepția aplicată a fost aceea ca actele normative penale dispartate să fie absorbite și înglobate într-o singură lege, pentru a imprima fenomenului infracțional un caracter mai complet și mai atotcuprinzător²; totuși, un număr relativ ridicat de infracțiuni cuprinse în legile speciale și-au păstrat sediul în interiorul acestora, fiind corelate mai temeinic cu principiile politicii penale ale statului de drept.

Totodată, opinăm că menținerea reglementărilor faptelor penale în unele legi speciale a fost dictată și de nevoia ca acestea din urmă să constituie un instrument complet, accesibil destinatarilor legii și în zona protecției drepturilor de proprietate intelectuală prin mijloace de drept penal.

În plus, problema identității dreptului proprietății intelectuale, ca de altfel, și a altor ramuri de drept, se impune nu atât dintr-o modă, cât dintr-o necesitate intrinsecă de menținere a ramurilor de drept ca atare, amenințate de schimbările reperelor identitare.

---

¹ Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal a fost publicată în M. Of. nr. 757 din 12 noiembrie 2012.

² A se vedea G. Antoniu, *Noul Cod penal. Codul penal anterior*, Ed. All Beck, București, 2004, p. 4.

În cadrul trăsăturilor care definesc identitatea dreptului proprietății intelectuale, pe lângă obiect, subiect și conținut, o componentă de identitate o reprezintă tocmai răspunderea juridică ce se angajează pentru încălcarea drepturilor morale și patrimoniale izvorâte din creațiile intelectuale. În cadrul ei, un loc aparte îl ocupă răspunderea penală, care a fost și rămâne permanent un reper identitar semnificativ pentru dreptul creațiilor intelectuale.

Este așadar, un alt motiv pentru care infracțiunile din aria dreptului proprietății intelectuale, atât din subramura dreptului de autor, cât și din cea a proprietății industriale, nu se regăsesc în noul Cod penal.

Într-o lume marcată de mozaicul postmodern al globalizării, căutarea ori menținerea identității juridice devine un parcurs necesar pentru depășirea alterității.

Adăugând și argumentul potrivit căruia atâta vreme cât politica penală a statului nostru este marcată de o deschidere mai largă și în ceea ce privește experiența altor state europene în materie penală, în sistemele cărora infracțiunile proprietății intelectuale sunt reglementate distinct de legea penală, atunci păstrarea incriminărilor relative la faptele care aduc atingere drepturilor de creație intelectuală în actele normative speciale se justifică pe deplin.

Secțiunea 2

Necesitatea formulării conținuturilor infracțiunilor contra proprietății intelectuale în denumirea marginală a textului incriminator

În Codul penal anterior cât și în actualul Cod penal, conținutul articolelor incriminatoare se regăsește, sintetic, în denumirea marginală a textului de lege respectiv. În schimb, în legea dreptului de autor și în celelalte legi speciale care reglementează protecția juridică a creațiilor cu aplicabilitate industrială lipsește formularea marginală a denumirii infracțiunilor incriminate.

Deși pare o problemă de formă, opinăm că o denumire marginală a infracțiunilor relative la drepturile de creație intelectuală în capitolele din legile speciale consacrate protecției juridice a acestor drepturi prin mijloace de drept penal, ar fi nu numai în acord cu modalitatea de incriminare adoptată în Codul penal, ci ar reflecta, totodată, și o concepție unitară a politicii statale penale de reglementare a faptelor cu caracter infracțional.

Denumirea marginală sintetică a conținutului incriminator ar avea darul de a constitui un ghid, un instrument juridic mai ușor de utilizat de către cei interesați, cărora li s-ar oferi elementele orientative de natură să identifice situația de fapt în care se află.

Cum aspectele de drept penal substanțial se adresează tuturor cetățenilor și nu în exclusivitate specialiștilor, pe lângă utilizarea unui limbaj comun, nu de specialitate, pe înțelesul celor chemați să respecte norma juridică, alături de incriminarea unor fapte cu caracter penal, apreciem că textul de lege trebuie însoțit și de denumirea marginală a faptei incriminate. Mai mult, considerăm că este importantă și folosirea fontului bolduit sau italic pentru a se reliefa denumirea marginală a textului incriminator.

Propunem, așadar, *de lege ferenda*, ca în mod sintetic, conținutul incriminator al infracțiunilor contra drepturilor de proprietate intelectuală să fie cuprins în denumirea marginală a textului incriminator.